

OCENA

dorobku naukowo-badawczego, dydaktycznego i organizacyjnego oraz w zakresie współpracy międzynarodowej dr Dominika Zimona w postępowaniu habilitacyjnym w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości

Postawą opracowania tej opinii jest pismo prof. dr hab. Pawła Luli – Prorektora ds. Nauki UEK z dnia 15 października 2020 roku, a także dokumentacja wniosku dr Dominika Zimona z dnia 20 maja br. o wszczęcie postępowania habilitacyjnego.

1. Krótka informacja o Habilitancie i Jego dotychczasowych awansach naukowych

1. Dr Dominik Zimon w **2004 roku** stał się absolwentem Wydziału Zarządzania i Marketingu (obecnie Wydziale Zarządzania) Politechniki Rzeszowskiej, broniąc na tym Wydziale pracę magisterską i uzyskując tytuł zawodowy magistra na kierunku zarządzanie i marketing w zakresie zarządzania działalnością gospodarczą.
2. Dwa lata później w **2006 roku** podejmuje pracę jako asystent w Katedrze Zarządzania Rozwojem Regionalnym na Wydziale Zarządzania Politechniki Rzeszowskiej, a od 2009 roku – w Katedrze Systemów Zarządzania i Logistyki na tym samym wydziale.
3. W **2011 roku** w wyniku pomyślnej obrony na Wydziale Towaroznawstwa Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie na podstawie rozprawy doktorskiej „*Uwarunkowania wdrożenia i funkcjonowania systemu zarządzania jakością w wybranych organizacjach handlowych*” (promotor: prof. Tadeusz Sikora; recenzenci: prof. Maciej Urbaniak i prof. Stanisław Hornik), uzyskuje stopień doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie towaroznawstwo.
4. Rok później (w **2012**) Habilitant zostaje powołany na stanowisko adiunkta w tej samej katedrze (Katedrze Systemów Zarządzania i Logistyki).
5. W marcu **2018 roku** Habilitant składa w Centralnej Komisji wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk ekonomicznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu. W lutym 2019 roku Rada Wydziału Zarządzania Politechniki Częstochowskiej podjęła uchwałę o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego, Od tej uchwały Habilitant nie odwołał się.
6. Od 1 stycznia 2020 roku jest zatrudniony na stanowisku profesora w Katedrze Systemów Zarządzania i Logistyki na Wydziale Zarządzania Politechniki Rzeszowskiej.

7. W maju 2020 roku dr Dominik Zimon składa w Radzie Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości UEK za pośrednictwem Rady Doskonałości Naukowej wnioszek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

Z informacji tych wynika, że niniejszy wniosek o wszczęcie postępowania habilitacyjnego został złożony dziewięć lat po uzyskaniu przez dr Dominika Zimona stopnia doktora nauk ekonomicznych, a Jego wykształcenie związane jest z dyscypliną nauki o zarządzaniu i jakości, a zwłaszcza z takimi jej subdyscyplinami jak: zarządzanie jakością i logistyka (aspektami logistycznymi zarządzania).

2. Ocena dorobku naukowego

W ocenie dorobku Habilitanta zostaną uwzględnione wszystkie najważniejsze aspekty, które stworzą podstawę do sformułowania konkluzji końcowej, a mianowicie dotyczące oceny:

- rozmiarów ilościowych dorobku naukowego (2.1.),
- umiędzynarodowienia działalności publikacyjnej, w tym trzech głównych aspektów tego umiędzynarodowienia, a mianowicie: „anglojęzyczności” dorobku, rangi wydawnictw, w których dr Zimon publikował swoje prace i „wartości punktowej” Jego prac oraz danych bibliometrycznych, a także wartości naukowej tego dorobku i jego rozkładu tematycznego (2.2);
- dorobku stanowiącego największe osiągnięcie naukowe po doktoracie (w myśl art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki) (2.3.).

2.1. Ocena ilościowa dorobku naukowego

Dotychczasowy dorobek publikacyjny dr Dominika Zimona liczy **120 pozycji**, w tym w okresie przed doktoratem (do 2011 roku), rezultaty swoich badań naukowych Habilitant opublikował w **14 pracach**. Niestety, w autoreferacie brakuje ważnej tabeli zawierającej zestawienie dorobku dr Zimona w ujęciu ilościowym z podziałem na rodzaje publikacji i na osiągnięcia przed i po uzyskaniu stopnia doktora nauk ekonomicznych (taka tabela jest w autoreferacie poprzedniego wniosku z 2018 roku), co nie ułatwiło pracy recenzenckiej. Występuje tu też kolejny problem z ustaleniem liczby publikacji Habilitanta po doktoracie. Z podsumowania tego dorobku (s. 45 autoreferatu) wynika, że liczba tych publikacji wynosi 106 (120 prac - 14 publikacji przed doktoratem), a na stronie 46 (tabela 2) jest zapis, że liczba samych artykułów wynosi 108, a z kolei ze szczegółowego wykazu osiągnięć naukowych wynika, że pod doktoracie dr Zimon opublikował łącznie 110 i tworzą go:

- 2 prace zwarte (w pełni autorskie);
- 9 rozdziałów w monografiach;
- 99 artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych, w tym 10 publikacji stanowiących główne osiągnięcie naukowe; z tych publikacji 32 prace

są indeksowane w bazie bibliograficznej Scopus, a 38 prac w bazie Web of Science;

- dorobek ten uzupełniają 2 współautorskie podręczniki.

Niezależnie jednak od tych rozbieżności, nasuwa się tu **pierwszy wniosek** - wydanie w ciągu 9 lat ponad stu prac (czyli przeciętnie rocznie więcej niż dziesięć), wskazuje na dużą **intensywność**, a może nawet na swego rodzaju „nadaktywność ilościową” rozwoju naukowego Habilitanta w okresie od uzyskania przez Niego w 2011 roku stopnia naukowego doktora - w niektórych latach dr Zimon publikował nawet po kilkanaście prac (16 i 17). Tezę tę potwierdza także opublikowanie ponad 20 prac w okresie ostatnich 3 lat (od złożenia poprzedniego wniosku). Powstaje tu jednak pytanie: czy ten wyłącznie ilościowy aspekt dorobku dr Dominika Zimona można uznać bez wahania za mocną stroną tego wniosku? Mam tu istotną wątpliwość nie tylko w kontekście dokonanej dalej analizy udziału **współautorstwa** w tym dorobku, ale także wartości naukowej części z tych publikacji, co skłania do kolejnego, **drugiego wniosku**, że generowaniu tak dużej ilości publikacji nie zawsze towarzyszyła dostateczna dbałość o ich jakość, o ich poziom naukowy.

W dorobku publikacyjnym dr Zimona tworzonym po doktoracie widać dwa wyraźnie różniące udziałem współautorstwa podokresy: pierwszy - do 2018 roku, czyli do czasu złożenia pierwszego wniosku habilitacyjnego, zwraca tu uwagę **zrównoważony udział** prac w pełni autorskich i współautorskich, z nawet pewną przewagą prac samodzielnych (prawie 60%), oraz drugi, obejmujący ostatnie trzy lata (2018-2020) – w tym podokresie w zasadzie wszystkie publikacje (z wyjątkiem jednej) są to prace współautorskie. I o ile w cyklu 10 publikacji, tworzących główne osiągnięcie naukowe po doktoracie, Habilitant występuje jako pierwszy współautor i jego autorski udział jest znaczący - mieści się bowiem w przedziale od 70 – do 80%, to inaczej jest w drugiej grupie publikacji z tego okresu, w których na 13 prac tylko w dwóch dr Zimon występuje jako pierwszy współautor, co też w pewnym stopniu wyjaśnia wspomnianą wyżej swoistą „nadaktywność ilościową” dorobku z tego okresu.

Warto podkreślić, że w pierwszej grupie publikacji, tworzących główne osiągnięcia naukowe nie ma formalnego ani merytorycznego problemu oddzielenia wkładu autorskiego Habilitanta od wkładu innych autorów, bowiem w przesłanej mi dokumentacji jest nie tylko informacja o „procentowym” udziale autorskim dr Zimona we wspólnych publikacjach, ale jest także określenie – z reguły bardzo lapidarne - na czym Jego i współautorów wkład merytoryczny konkretnie polegał.

2.2. Ocena umiędzynarodowienia działalności publikacyjnej oraz wartości naukowej tego dorobku (w wyłączeniu oceny prac tworzących największe osiągnięcie)

Dokonana analiza podstawowych charakterystyk ilościowych dorobku dr Zimona pozwala przejść do kolejnych dwóch ważnych, ściśle powiązanych ze sobą, kryteriów oceny tego dorobku, a mianowicie:

- skali i poziomu umiędzynarodowienia działalności publikacyjnej Habilitanta, oczywiście bez fetyszyzacji czy przeceniania ważności tego kryterium;
- oraz wartości naukowej tego dorobku i jego rozkładu tematycznego, sygnalizującego rozwój zainteresowań naukowych, ich spójność oraz konsekwencję w postępowaniu badawczym.

Ocena stopnia spełnienia **pierwszego kryterium – skali i poziomu umiędzynarodowienia działalności publikacyjnej** dr Zimona wymaga przyjrzenia się następującym aspektom czy cechom tego dorobku: „anglojęzyczności” dorobku, randze wydawnictw, w których Habilitant publikował swoje prace i „wartości punktowej” Jego prac oraz ich cytowalności. I tak:

- zwraca uwagę relatywnie wysoki – po doktoracie - **udział publikacji w języku angielskim**. Dotyczy to zarówno prac wchodzących w skład głównego osiągnięcia naukowego (wszystkie te prace są opublikowane w języku angielskim), jak i pozostałego dorobku naukowego. Łącznie prawie co druga praca była opublikowana w języku angielskim, co pozwala uznać tzw. „anglojęzyczność” dorobku Habilitanta tym razem bez wątpliwości za mocną stroną tego wniosku. Wymowę tej konstatacji osłabia jednak w pewnym stopniu fakt, że duża część z tych prac publikowanych w języku angielskim, to publikacje wydane w czasopismach nisko punktowanych (z reguły 4 pkt) oraz w materiałach konferencji, wprawdzie z lokalizacją zagraniczną (głównie Czechy, Serbia, Czarnogóra) ale o relatywnie niskim poziomie udostępniania tych prac do międzynarodowego obiegu myśli naukowej;
- **ranga wydawnictw**, w których dr Zimon publikował swoje prace jest nader zróżnicowana. Pierwszą grupę prac wydanych – co warto podkreślić - w czasopismach indeksowanych (z IF) tworzy 11 publikacji, z których 6 należy do cyklu artykułów, tworzących Jego największe osiągnięcie naukowe po doktoracie. I tak: po trzy prace wydane zostały w „Sustainability” (IF: 2,592) i „Fibres&Textiles in Eastern Europe” (IF: 0,677) i po jednym artykule w „International Journal of Retail & Distribution Management” (IF: 2,321); „International Journal for Quality Research” (IF: 1.06), „Autex Reaserch Journal” (IF: 0,927), „Acta Montanistica Slovaca” (IF: 0, 769), „Quality-Access to Success” (IF: 0.580) czy czasopiśmie branżowym „Przemysł Chemiczny” (IF: 0,385). Pozostałe publikacje zostały wydane w średnio i nisko punktowanych krajowych czasopismach naukowych, takich jak: „Polish Journal of Management Studies”, „LogForum”, „Problemy Jakości”, „Towaroznawcze Problemy Jakości”, „Handel Wewnętrzny”, „Przedsiębiorczość i Zarządzanie”, „Gospodarka Materiałowa i Logistyka”, „Organizacja i Kierowanie”, „Problemy Zarządzania”, „Kwartalnik Nauk o Przedsiębiorstwie” czy „Oeconomia Copernicana”. W dorobku dr Zimona – jak już wspomniałem - 32 publikacje jest indeksowanych w bazie bibliograficznej Scopus, a 38 w bazie Web of Science;
- łącznie wartość dorobku dr Dominika Zimona **po doktoracie** - w wymiarze punktacji zawartych w zasadach obowiązującej parametryzacji i po skorygowaniu udziałem współautorskim (proporcjonalnie do wkładu) - sięga 850 pkt. Jest to wysoka „wartość punktową” prac Habilitanta, nawet jeśli się weźmie pod uwagę

- zmiennosc „wyceny” punktowej wielu czasopism, nie tylko polskich, a takze jesli sie wezmie za uklad porownawczy wycene punktowa z poprzedniego wniosku habilitacyjnego (540 pkt) oraz tlo porownawcze innych wnioskow habilitacyjnych;
- tak jak juz wspomnialem w tej opinii, relatywnie wysoki – po doktoracie - udzial publikacji w jezyku angielskim oraz publikowanie prac takze w czasopismach indeksowanych (z IF) potencjalnie powinien sie przelozyc na zwikszona rozpoznawalnosc i dostepnosc miedzynarodowa prac dr Zimona, choc – jak juz to podkreslilem wczesniej - pewna czesc prac anglojezycznych zostala wydana w bardzo nisko punktowanych materialach konferencyjnych z lokalizacja zagraniczna. Zawarta w dokumentacji informacja na temat **cytowalnosci** artykulow Habilitanta potwierdza te „potencjalnosc” zwikszenia rozpoznawalnosc miedzynarodowej Jego prac;
 - i tak: sumaryczny IF publikacji wedlug listy JRC wynosi dla calego dorobku 16,7 (w poprzednim wniosku bylo to okolo 2,5), a wartosc indeksu Hirscha wedlug bazy Web of Science i bazy Scopus 7 (liczba cytowan 131 i 163) oraz bazy Google Scholar – 10 (liczba cytowani 429). Przytoczone wartosci wskaźnikow cytowalnosc swiadcza, ze publikacje dr Zimona sa juz coraz czesciej wykorzystywane (cytowane) takze poza krajowym srodowiskiem naukowym oraz wskazuja na pozytywne tendencje w tym zakresie.

Przedstawione wyzej trzy najwazniejsze aspekty **umiedzynarodowienie** dzialalnosc publikacyjnej Habilitanta – „anglojezycznosc” dorobku, ranga wydawnictw, w ktorych Jego prace byly publikowane oraz przytoczone wskaźniki bibliometryczne upowazniaja do podsumowujacej konkluzji, ze skale umiedzynarodowienia dorobku dr Dominka Zimona - nie przeceniajac znaczenia tego kryterium oceny - mozna zaliczyc do **mocniejszych stron** tego wniosku. Warto tez zwrócic uwage, ze duza czesc dorobku anglojezycznego opublikowana w okresie ostatnich trzech lat zostala wydana przez dr Zimona w indeksowanych czasopismach, funkcjonujacych w obiegu miedzynarodowym, co pozwala przewidywac, ze przytoczone dane bibliometryczne moga sie juz wkrótce istotnie zmienic na korzysc Habilitanta. Nalezy jednak zwrócic uwage, ze dr Zimon jest jeszcze nadal osoba stosunkowo slabo rozpoznawana w srodowisku polskich kwalitologow i logistykow.

Ocena **wartosci naukowej** tego dorobku w sposob posredni wyrazajaca sie w skali i poziomie jego umiedzynarodowienia, wymaga tez przyjrzenia sie rozwojowi zainteresowan naukowych oraz dokonania przynajmniej ogolnej, a tam gdzie jest to mozliwe, szczegolowej oceny poziomu i oryginalnosc naukowej publikowanych po doktoracie prac. Na dorobek publikacyjny, z wykluczeniem na tym etapie opinii oceny cyklu publikacji stanowiaczej najwieksze osiagniecie naukowe dr Dominika Zimona, skladaja sie – o czym juz wczesniej wspomnialem – prawie 100 prac, w tym dwie w pelni autorskie prace zwarte, 9 rozdzialow w monografiach oraz 89 artykulow naukowych, z ktorych prawie co druga praca byla opublikowana w jezyku angielskim. Teksty tylko trzech z tych prac (poza cyklem podlegajacym odrębnej ocenie) zostaly dołączone do wniosku i moga podlegac bardziej szczegolowej

ocenie. Są to: dwa artykuły, której Habilitant jest współautorem (z 2019 roku – *“Application of the Kano Model for a Better Understanding of Customer Requirements in Higher Education—A Pilot Study”* i z 2020 roku *“The impact of the level of customer satisfaction on the quality of e-commerce services”*) oraz monografia z 2017 roku *“Znormalizowane systemy zarządzania a funkcjonowanie łańcuchów dostaw”*, zgłoszona jako wiodąca pozycja największego osiągnięcia naukowego w poprzednim wniosku (z 2018 roku).

Analiza dorobku naukowego dr Zimona powstałego po roku 2011, ukazuje drogę jaką Habilitant przebył w rozwoju swoich zainteresowań naukowych i którego końcowym efektem jest cykl artykułów, wydanych w latach 2018-2020 i uznanych przez Niego za największe osiągnięcie autorskie. Analiza ta pozwala na sformułowanie następujących dwóch konkluzji:

1. Rozkład tematyczny prac tworzących dorobek Habilitant, wskazuje na dominujący udział prac z zakresu dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości, a zwłaszcza z zakresu dwóch subdyscyplin tych nauk – zarządzania jakością i logistyki. Dotyczy to również cyklu prac wskazanych jako największe osiągnięcie naukowe Habilitanta po doktoracie. Zatem wniosek ten został prawidłowo zakwalifikowany w ramach dziedzin i dyscyplin naukowych.
2. Praktycznie prawie cały dorobek dotyczy nurtu znormalizowanego systemu zarządzania jakością, zwłaszcza funkcjonowania systemu zarządzania jakością według normy ISO 9001 w następujących trzech głównych nurtach czy odśłonach badawczych, odnoszących się kolejno:
 - do w małych i średnich przedsiębiorstwach, a także w ostatnich latach do sektora publicznego, w tym szkolnictwa wyższego;
 - do przedsiębiorstwach funkcjonujących w branży metalurgicznej, z celem badawczym określenia wpływu znormalizowanych systemów zarządzania jakością na efektywność procesów produkcyjnych w tej branży, a ogólniej - na doskonalenie procesów produkcyjnych;
 - do podsystemów logistycznych.

Wiodący i decydujący o głównej specjalizacji naukowej dr Dominika Zimona nurt w rozwoju Jego zainteresowań badawczych dotyczy **znormalizowanego systemu zarządzania jakością**, a zwłaszcza jego **wykorzystania w małych i średnich przedsiębiorstwach** (miśp), głównie handlowych, a w ostatnich latach także w sektorze usług edukacyjnych, świadczonych w szkolnictwie wyższym. Prace z tego zakresu to pokaźny zbiór kilkunastu artykułów, których tematyka koncentruje się kolejno wokół takich problemów jak:

- uwarunkowania i bariery implementacji znormalizowanego systemu zarządzania jakością w tych organizacjach; np. w dwóch art. z 2011 roku *„Trudności małych i średnich przedsiębiorstw na etapie wdrażania znormalizowanego systemu zarządzania jakością”* (4 pkt) i *„Badanie przyczyn braku wdrożenia w*

przedsiębiorstwach systemu zarządzania jakością według normy ISO 9001" (6 pkt.);

- wpływ tego systemu na doskonalenie wybranych aspektów funkcjonowania tych przedsiębiorstw, czyli efektów wprowadzania znormalizowanego systemu zarządzania jakością; np. w dwóch art. z 2012 roku „Wpływ systemu zarządzania jakością według normy ISO 9001 na efektywność ekonomiczną małych i średnich organizacji” (7pkt.) i „Ocena efektów wdrożenia wymagań normy ISO 9001 w małych i średnich organizacjach handlowych” (8 pkt.); z 2015 roku „Impact of the implementation of quality management system on operating cost for small and medium-sized business organizations affiliated to a purchasing group” (4 pkt), z 2016 roku „Does the ISO 9001 take into account the specificities of small and medium-sized organizations?” (15 pkt. – praca współautorska) i z 2017 roku “The legitimacy of the implementation of the requirements of ISO 9001:2015 in small and medium-sized organizations” (0 pkt – praca współautorska).

Jak widać, większość z tych prac podnosi ważne problemy związane z implementacją znormalizowanego systemu zarządzania jakością w małych i średnich przedsiębiorstwach ale skalę nowości i oryginalności naukowej tych prac trudno ocenić wysoko. Były one z reguły publikowane w wydawnictwach nisko punktowanych lub w materiałach konferencyjnych i w niewielkim zakresie uzupełniają one wiedzę na temat uwarunkowań wdrażania i funkcjonowania tych systemów zarządzania jakością. Należy tu jednak zwrócić uwagę na dwie prace współautorskie o nieco większym stopniu oryginalności naukowej – z 2019 roku „Application of the Kano Model for a Better Understanding of Customer Requirements in Higher Education - A Pilot Study” (40 pkt - dr Zimon występuje tu jako czwarty współautor) i z 2020 roku "The impact of the level of customer satisfaction on the quality of e-commerce services" (70 pkt.).

Drugi nurt w rozwoju zainteresowań badawczych dr Zimona ujawnił się w ostatnim 5-leciu i ma także charakter implantacyjny. Dotyczy bowiem wprowadzania **znormalizowanego systemu zarządzania jakością**, do przedsiębiorstwach funkcjonujących w **branży metalurgicznej**. Ten kierunek zainteresowań Habilitanta w dużym stopniu została ukształtowany odbyciem dwóch staży - krajowego na przełomie 2014 i 2015 roku w przedsiębiorstwie produkcyjnym Meta-Zel i w 2015 roku krótkookresowego stażu zagranicznego na Uniwersytecie Technicznym w Koszycach.

Wyniki badań i przemysłów Habilitanta – jako główne pokłosie odbycia tych staży (praktyk) – dotyczące wpływu wdrożenia znormalizowanych systemów zarządzania jakością na efektywność procesów produkcyjnych, polegały na sformułowaniu pewnych propozycji doskonalących te procesy w przedsiębiorstwach funkcjonujących w branży metalurgicznej. Ich celem było łączenie większej efektywności i skuteczności tych procesów z dążeniem do minimalizacji liczby niezgodności. Efekty tych badań zostały zaprezentowane w czterech publikacjach, w tym jednej w pełni autorskiej z 2015 roku „General guidelines for quality management and technology in the supply chain for example of metallurgical industry” (9 pkt) oraz trzech

współautorskich pracach z 2017 roku, np. „*Proposal of quality management and technology model supports a subsystem of manufacturing logistics*” (13 pkt.) czy „*The continual chemical changing aspects in metallurgy production scheduling*” (w czasopiśmie branżowym „*Metalurgija*” – jako czwarty współautor). W tym samym roku dr Zimon podjął próbę przeniesienia zbliżonej koncepcji do przedsiębiorstw branży chemicznej w artykule opublikowanym w „*Przemysle Chemicznym*” (15 pkt.) pn. „*Propozycja modelu usprawniającego funkcjonowanie przedsiębiorstw branży chemicznej*”.

W dorobku tym należy docenić wartość implementacyjną tych prac oraz w pewnym stopniu koncepcyjną, uwidoczniona w próbach modelowania usprawnień w procesach produkcyjnych firm branży metalurgicznej, usprawnień zgodnych z „filozofią” znormalizowanych systemów zarządzania jakością.

Trzeci punkt odniesienia znormalizowanego systemu zarządzania jakością, to szeroko rozumiana **logistyka**. Próby budowania pomostów między zarządzaniem jakością a logistyką jako zaczątki stopniowego rozszerzania tych dość „monokulturowych” zainteresowań normą ISO 9001 na pokrewne i w istocie rzeczy związane z zarządzaniem jakością, obszary badawcze, pojawiły się w dorobku dr Zimona tuż po doktoracie, m.in. w pracy z 2012 roku „*Znaczenie jakości w zrównoważonej logistyce*”. Dotychczas (pomijając cykl prac stanowiących największe osiągnięcie naukowe po doktoracie) Habilitant wydał łącznie ponad 40 prac z tego zakresu tematycznego, głównie artykułów oraz – co warto podkreślić – dwóch prac zwartych.

Zagadnienia logistyczne jako odniesienia dla zarządzaniem jakością jawią się w pracach Habilitanta w różnych ujęciach - jako proces logistyczny (np. w pracy z 2015 roku „*Rola koncepcji zarządzania jakością w kreowaniu jakości towarów w procesach logistycznych*”), jako systemy czy podsystemy logistyczne (np. w art. z 2017 roku „*Rola systemów i koncepcji zarządzania jakością w doskonaleniu podsystemów logistycznych*”), jako logistyczna obsługa klienta (np. w pracy z 2014 roku „*Wykorzystanie metody QFD do doskonalenia logistycznej obsługi klienta*”), a w niektórych pracach w ujęciu najbardziej zawężonym (wybranych części łańcucha logistycznego) - jako działalność transportowa (np. w pracy z 2015 roku „*Transport produktów żywnościowych w przedsiębiorstwie z wykorzystaniem analizy SWOT*”) czy jako procesy magazynowania (np. w art. z 2015 roku „*Wpływ systemu zarządzania jakością na organizację i doskonalenie prac magazynowych*”).

Poza tymi wątkami badawczymi dr Zimon w wielu pracach (łącznie z cyklem prac wskazanych jako największe osiągnięcie naukowe po doktoracie) skłania się ku szerszej perspektywie badawczej, rozpatrując systemy zarządzania jakością w kontekście funkcjonowania łańcucha dostaw, tworząc charakterystyczną dla dr Zimona „pomostową” optykę badań i ogromny ilościowo dorobek z tego zakresu, z pewnymi – na szczęście nielicznymi – przejawami „sztucznego” namnażania dorobku (duże podobieństwo nazw niektórych publikacji – np. takich prac z 2015 roku jak: „*Wpływ systemu zarządzania jakością na organizację i doskonalenie prac*”).

magazynowych” i „Wpływ systemu zarządzania jakością na doskonalenie procesów magazynowych”).

W dorobku z tego zakresu tematycznego, który z punktu widzenia tego wniosku awansowego ma kluczowe znaczenie, na szczególną uwagę zasługują dwie prace zwarte. Są one bowiem z pewnością pewną formą podsumowania badań dr Zimona - w przypadku pierwszej pracy pn. „Zarządzanie jakością w logistyce” - badań z okresu kilku lat po doktoracie, a w odniesieniu do drugiej pracy pn. „Znormalizowane systemy zarządzania a funkcjonowanie łańcuchów dostaw” – podsumowaniem badań prowadzonych przez Habilitanta od roku 2015, a także w pewnym stopniu dorobku, powstałego przy realizacji przez dr Zimona w latach 2016-2017 projektu badawczego pn. „Wpływ systemów i koncepcji zarządzania jakością i logistyką na doskonalenie przedsiębiorstw i łańcuchów dostaw”.

Pierwsza książka miała w ówczesnym czasie (w 2013 roku) wiele cech nowości na polskim rynku wydawniczym i ukazywała najważniejsze związki pomiędzy systemem zarządzania jakością a doskonaleniem głównych podsystemów logistycznych (zaopatrzenia, produkcji, dystrybucji). Została ona pozytywnie zaopiniowana w procesie wydawniczym prof. Macieja Urbaniaka. Książka ta ma jednak wiele cech typowego podręcznika, ponieważ zawiera m.in. przegląd definiowania jakości w ujęciu historycznym, charakterystykę systemów zarządzania jakością oraz głównych podsystemów logistycznych – zaopatrzenia (w tym opis technik służących optymalizacji poziomu zapasów), produkcji (w tym technik zarządzania jakością w procesach produkcji) i dystrybucji (w tym rolę logistycznej obsługi klienta w tym procesie). Dwa pierwsze zagadnienia są prezentowane w wielu pracach dostępnej literatury z obszaru zarządzania jakością.

Druga książka dr Zimona „Znormalizowane systemy zarządzania a funkcjonowanie łańcuchów dostaw”, wydana przez Oficynę Wydawniczą Politechniki Rzeszowskiej w 2017 roku (recenzenci wydawniczy: prof. Piotr Jedynak i prof. Radosław Wolniak), oparta jest na interesującym pomysłcie badawczym i na prawidłowo zlokalizowanej luce badawczej, która wygenerowała główny cel podjętych w pracy badań - określenie wpływu znormalizowanych systemów zarządzania (głównie jakością, środowiskiem i bezpieczeństwem żywności) na funkcjonowanie łańcucha dostaw oraz usprawnianie poszczególnych procesów w nim zachodzących. Zatem z całą pewnością podjęty problem rozpatrywania znormalizowanych systemów zarządzania w kontekście łańcucha dostaw jest trafnym wyborem badawczym i to zarówno z perspektywy teorio-poznawczej, jak i aplikacyjnej, zwłaszcza jeśli się uwzględni kontekst zachodzącej ewolucji łańcuchów dostaw, które stają się coraz bardziej złożonymi strukturami sieciowymi o rosnącej dynamice zmian. Niestety, ten ciekawy pomysł badawczy nie została w pełni zrealizowany, a nawet w pewnym stopniu zmarnowany przez widoczne „gołym okiem” słabe strony tej monografii, które ujawniają się przede wszystkim w:

- małej oryginalności czy wręcz banalności – na tle dotychczasowego bardzo dużego dorobku teoretycznego i aplikacyjnego znormalizowanych systemów zarządzania – sformułowanych hipotez, w których brakuje hipotezy ogólnej (czy głównej), dla której hipotezy szczegółowe powinny być jej dekompozycją; żadna z tych hipotez nie nawiązuje też do łańcucha dostaw żywności; brakuje również

pełnej kompatybilności szczegółowych celów pracy ze sformułowanymi w rozdziale trzecim pytaniami badawczymi;

- widocznych dysproporcjach między bardzo szczegółową analizą wpływu na doskonalenie procesów w łańcuchu dostaw wymagań normy ISO 9001 a pozostałych znormalizowanych systemów zarządzania (środowiskowego, bezpieczeństwa itp.);
- w braku dostatecznej spójności merytorycznej części metodycznej (rozdział trzeci), która zapowiada badania empiryczne; część ta jest nie tylko chaotyczna i w wielu fragmentach niejasna ale także merytorycznie wyraźnie „odseparowana” od części teoretycznej, którą stanowią dwa pierwsze rozdziały; ten brak spójności czy powierzchownego „sklejenia” tych dwóch części jest nader widoczny i niekorzystnie wpływa na całościową wartość tej książki;
- słabości sformułowanego w rozdziale czwartym autorskiego modelu wspomagającego zarządzanie łańcuchem dostaw, który mimo, że jest dedykowany łańcuchom dostaw żywności, w niewielkim stopniu uwzględnia branżowe uwarunkowania sektora spożywczego, co jest szczególnie widoczne przy omawianiu zalet i ograniczeń tego modelu.

Te przykładowo wymienione słabości tej monografii świadczą, że bardzo ciekawy pomysł badawczy nie dał możliwych do uzyskania efektów w postaci monografii o spójnym rdzeniu teorio-poznawczym i aplikacyjnym, co świadczy o pewnych niedostatkach w warsztacie badawczym Habilitanta i co też przesądza o niewielkim w sumie wkładzie do rozwoju dyscypliny nauki o zarządzania i jakości. Być może również jest kolejnym przykładem – tak charakterystycznego dla ostatnich kilku lat – zgłaszania monografii w postępowaniu habilitacyjnym w trybie „*last minute*” monografii nie do końca dopracowanych czy przedwcześnie zgłaszanych do tego postępowania.

Należy podkreślić, że po doktoracie, tzn. po roku 2012 dr Zimon został aż 7-krotnie (czyli co roku) wyróżniany indywidualną nagrodą Rektora Politechniki Rzeszowskiej za osiągnięcia w obszarze nauki.

Biorąc pod uwagę opisane wcześniej najważniejsze aspekty świadczące o **skali i poziomie umiędzynarodowienia działalności publikacyjnej** dr Zimona, tzn. „anglojęzyczność” dorobku, rangę wydawnictw, w których Habilitant publikował swoje prace i „wartość punktową” Jego prac oraz wskaźniki biometryczne, a także dokonaną ocenę **wartości naukowej** tego dorobku, która tylko w pewien, raczej fragmentaryczny sposób wyraża się także w skali i poziomie jego umiędzynarodowienia, uważam dorobek ten zasługuje ocenę **umiarkowanie pozytywne**, jeśli się zważy bilans mocnych, jak i słabych stron tego dorobku.

Do jego **mocnych stron** zaliczam przede wszystkim skalę i poziom umiędzynarodowienia działalności publikacyjnej dr Zimona, docenienie tej działalności także w uzyskiwanych przez Habilitanta corocznych indywidualnych nagrodach rektorskich oraz konsekwencję badawczą, uwidocznioną w trzech wysoce komplementarnych i wcześniej scharakteryzowanych nurtach w rozwoju zainteresowań naukowych dr Zimona. Należy zauważyć, że nurt trzeci jako obszar

poszukiwań rozszerzających się poza ISO 9001 odniesień znormalizowanych systemów zarządzania do logistyki, a szerzej – do łańcuchów dostaw, ma swoją kontynuację w cyklu prac tworzących „największe osiągnięcie naukowe” po doktoracie. Te z pewnością zasługujące na uznanie próby budowania pomostów między zarządzaniem jakością a logistyką, które stworzyły zaczątki stopniowego rozszerzania dość „monokulturowych” zainteresowań dr Zimona normą ISO 9001 na pokrewne i w istocie rzeczy związane z zarządzaniem jakością, obszary badawcze.

Do **słabości** dorobku Habilitanta zaliczam przede wszystkim to, że – mimo imponującej ilości publikacji po doktoracie - jest jednak wśród nich niewiele prac teorio-poznawczych, wnoszących wyraźnie zaznaczony wkład do dyscypliny nauk o zarządzaniu i jakości, bowiem większość prac ma charakter „czysto” implementacyjny, przeglądowy oraz z zakresu porządkowania wiedzy w obszarze pogranicza subdyscyplin zarządzanie jakością i logistyka. Nie umniejszam tu oczywiście znaczenia takich prac. Habilitant porusza w nich ważne problemy związane z implementacją znormalizowanego systemu zarządzania jakością w wybranych grupach przedsiębiorstw, głównie małych i średnich ale skalę nowości i oryginalności naukowej tych prac trudno ocenić wysoko. Były one z reguły publikowane w wydawnictwach nisko punktowanych lub w materiałach konferencyjnych i w niewielkim zakresie uzupełniają one wiedzę na temat uwarunkowań wdrażania i funkcjonowania tych systemów zarządzania jakością. Jak już wspomniałem, na uwagę zasługują tu dwie prace zwarte, nakreślające swoiste pomosty między znormalizowanymi systemami zarządzania a logistyką, i szerzej – łańcuchami dostaw. Mają one jednak też swoje słabe strony. Pierwsza z 2013 roku „*Zarządzanie jakością w logistyce*” ma charakter głównie podręcznikowy, a druga książka z 2017 roku, „*Znormalizowane systemy zarządzania a funkcjonowanie łańcuchów dostaw*”, oparta jest na interesującym pomyśle badawczym wykazała niestety wyraźne niedostatki w warsztacie badawczym Habilitanta.

2.3 Ocena znaczenia i wartości naukowej stanowiącej największe osiągnięcie Habilitanta

To kluczowa część tej opinii, w której należy odpowiedzieć na pytanie: czy część dorobku Habilitanta uznana przez Niego za „największe osiągnięcie naukowe” po otrzymaniu stopnia doktora, wskazuje na **znaczący wkład w rozwój określonej dyscypliny naukowej, w tym przypadku dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości?** Jako to osiągnięcie dr Dominik Zimon mógł wskazać: dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo cykl publikacji powiązanych tematycznie lub część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Dr Zimon jako dorobek stanowiący Jego największe osiągnięcie naukowe wskazał cykl **10** artykułów o tematyce wyraźnie komplementarnej i z wyraźnie sformułowanym wspólnym tytułem tego osiągnięcia naukowego - „**Systemy i modele wspierające zrównoważone zarządzanie łańcuchem dostaw**”. Ten - jak

się wydaje zaplanowany z góry (przed badaniem) – „wspólny mianownik” prac tworzących ten cykl, można też odczytać w **nadrzędnym celu** (na s. 11 autoreferatu) prowadzonych badań, którym było **określenie wpływu implementacji znormalizowanych systemów zarządzania na doskonalenie procesów wpływających na zrównoważone zarządzanie łańcuchami dostaw**. Cel ten jest doprecyzowany w „celu głównym” podjętych przez dr Zimona badań (s. 12) poprzez określenie o wpływ jakich systemów zarządzania Habilitantowi chodzi (**określenie wpływu znormalizowanych systemów zarządzania (ISO 9001, ISO 14001 i ISO 22000) na zrównoważone zarządzanie łańcuchami dostaw oraz opracowanie modeli wspierających ten proces**).

Chciałbym zwrócić uwagę, że rozważanie zarówno znormalizowanych systemów zarządzania i logistyki, a szerzej łańcuchów dostaw w kontekście koncepcji (paradygmatu) zrównoważonego rozwoju nie ma już cech takiej nowości naukowej jak przed laty, kiedy to w monografii prof. Agnieszki Skowrońskiej z 2009 roku pn. *„Rola polityki logistycznej państwa we wdrażaniu zrównoważonego rozwoju”* ukazana jest rola logistyki w urzeczywistnianiu zasad zrównoważonego rozwoju i sugestia wręcz uznanie logistyki jako narzędzia równoważenia rozwoju.

Cel tych badań wyraźnie lokalizuje cykl prac w trzecim – wyróżnionym wcześniej - nurcie badawczym i jest jego kontynuacją z eksplikacją zasadniczego przesłania tego nurtu (określenie wpływu implementacji znormalizowanych systemów zarządzania na doskonalenie procesów wpływających na łańcuchy dostaw) o pojęcie **zrównoważonego zarządzania**, czyli zarządzania uwzględniającego w spójny sposób najważniejsze aspekty czy wymiary tego zarządzania: ekonomiczny, środowiskowy i społeczny.

Przegląd tych artykułów i analiza ich treści z punktu widzenia sposobu realizacji tego celu badawczego, upoważnia do sformułowania następujących konkluzji:

- **po pierwsze** - wszystkie publikacje są opublikowane w czasopiśmie anglojęzycznych - każdy z tych artykułów indeksowany jest w bazie Scopus, a pięć z bazy JCR – trzy artykuły w „*Sustainability*” (IF: 2,592) i dwa artykuły „*Fibres&Textiles in Eastern Europe*” (IF: 0,677); zdecydowana większość tych prac (7), została opublikowana w ostatnim 2020 roku, a dwie w roku 2019 i jedna w 2018 roku – wszystkie więc zostały wydane po złożeniu wniosku o wszczęcie postępowania habilitacyjnego w marcu 2018 roku;
- **po drugie** - wszystkie publikacje są współautorskie i w całym cyklu 10 publikacji, tworzących główne osiągnięcie naukowe, Habilitant występuje jako pierwszy współautor a jego autorski udział jest znaczący - mieści się bowiem w przedziale od 70 – do 80%. Połowa z tych prac ma dwóch współautorów, a druga połowa trzech współautorów z dwóch uniwersytetów amerykańskich (w Pittsburghu i Greenville) oraz z uniwersytetów z Tajwanu (w Taipei), Portugalii (uniwersytetu w Braga) i z Słowacji (uniwersytetu w Ruzomberoku).

Było to też – co należy z uznaniem podkreślić - główne założenie przyświecające zamiarowi opracowania tego cyklu artykułów a taki sposób aby prezentowane w nim badania miały zasięg międzynarodowy i aby były realizowane we współpracy z badaczami reprezentującymi zagraniczne uczelnie, przy na ogół niskich czy wręcz symbolicznych procentowo (od 10 do 20%) udziałach zagranicznych autorów. We wniosku brakuje niestety jasno określonych ram czasowych tej współpracy. Nie wiemy zatem kiedy nastąpiło „opracowaniu cyklu (...) aby badania w nim zawarte miały zasięg międzynarodowy i realizowane były we współpracy z badaczami reprezentującymi renomowane zagraniczne uczelnie” (s. 7 autoreferatu);

- **po trzecie** - sformułowany wyżej „nadrzędny cel” sygnalizuje też – co jest godne podkreślenia - **lukę badawczą**, która będzie wypełniona przez cykl 10 artykułów, których „wspólnym mianownikiem” są interakcje między znormalizowanymi systemami zarządzania a zrównoważonym zarządzaniem łańcuchami dostaw, z pewną ukrytą hipotezą, że systemy te wpływają na doskonalenie tych łańcuchów – na cechę równoważenia zarządzania nimi.

Warto tu pokreślić dwie ważne cechy tego procesu: *po pierwsze* – określenie tego celu nastąpiło *ex ante*, czyli przed opublikowaniem tego cyklu prac (a przynajmniej dużej jego części), a nie - jak w niektórych wnioskach opartych na cyklu prac - na określeniu celu badań (a nawet czasami hipotez !!!) w trybie *ex post*. Określenie w ten jedynie dopuszczalny sposób (czyli *ex ante*) luki badawczej, wyłonionej w procesie rzeczywistego rozpoznania wcześniejszych dokonań w badanym obszarze - to ważny przejaw rzetelności i dojrzałości naukowej Habilitanta. Dr Zimon dokonał takiego rozpoznania (ss. 9-11 autoreferatu), dokonując – zgodnie z „regułami sztuki” – swoistego zwiadu badawczego z wykorzystaniem obszernego przeglądu literatury (*Literature review*) na temat wpływu znormalizowanych systemów zarządzania na funkcjonowanie łańcuchów dostaw, przeszukując ważniejsze bazy danych z lat 2004-2019. Zatem – w mojej ocenie - Habilitant dochował należytej staranności w rozpoznaniu stanu dotychczasowych badań w badanym obszarze, choć wybrany do analizy okres 2004-2019 wskazuje, że luka badawcza została rozpoznana jednak już po opublikowaniu części publikacji z tego cykl (publikacje z 2018 i z 2019 roku);

- **po czwarte** - styl w jakim został napisany autoreferat dr. Dominika Zimona w pewnych jego fragmentach wyraźnie przeszacowuje skalę nowości naukowej i wielkość „wartości dodanej” do rozwoju dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakość, gdy tymczasem - w mojej ocenie - wartość tego cyklu prac lokuje się głównie w warstwie aplikacyjnej i w istotnie w mniejszym stopniu - w warstwie metodycznej, a zwłaszcza teoretycznej;
- **po piąte** - **warstwa metodyczna** ocenianego cyklu artykułów, opiera się głównie na badaniach ankietowych, którymi objęto odpowiednio: polskie organizacje - 22 w artykule dotyczącym przesłanek wdrażania i przyczyny rezygnacji z certyfikacji znormalizowanych systemów zarządzania jakością (uzupełnionych metodyką

wywiadów bezpośrednich) i 79 organizacji w dwóch artykułach, dotyczących znormalizowanych systemy zarządzania w kontekście funkcjonowania łańcuchów dostaw; 28 polskich i słowackich organizacji i 105 polskich, czeskich i słowackich organizacji w dwóch artykułach, dotyczących zrównoważonego zarządzania łańcuchami dostaw w branży tekstylnej oraz 81 portugalskich, polskich i słowackich organizacji w dwóch artykułach, dotyczących wpływu standardu ISO 22000 na ograniczenie marnotrawstwa żywności w łańcuchu dostaw. W trzech artykułach Habilitant wykorzystał – na podstawie analizy literatury i badań własnych – metody modelowania narzędzi dla wsparcia zrównoważonego zarządzania łańcuchami dostaw. Zestaw metod statystycznych, do analizy danych oraz wykorzystanych w planowaniu i przeprowadzeniu badań ankietowych, pochodzi głównie z obszaru statystyki opisowej i w części ze statystyki indukcyjnej. Dobór ten jest w zasadzie adekwatny do realizowanych przez ten cykl prac celów badawczych i nie budzi istotnych zastrzeżeń poza widocznymi w tych pracach problemami z reprezentatywnością tych badań, co jest – nie tylko w tym przypadku – przysłowiowa „pięta Achillesowa” współcześnie prowadzonych badań ankietowych;

- **po szóste** – zbiór 10 artykułów, tworzących największe osiągnięcie dr Zimona po doktoracie, ilustruje ściśle powiązanie celów szczegółowych podjętego badania z tematyką poszczególnych pozycji tego cyklu prac, co wygenerowało – poza pierwszą publikacją - cztery podgrupy publikacji względnie jednorodnych tematycznie ale w zróżnicowany sposób powiązanych ze wspólnym tytułem tego cyklu prac („*Systemy i modele wspierające zrównoważone zarządzanie łańcuchem dostaw*”).

Pierwsza publikacja, „***A longitudinal exploratory study of ISO 9001 certification abandonment in small- and medium-sized enterprises***”, której współautorem jest Scott Dellana (20% udziału autorskiego), dotyczy istotnej kwestii sposobu postrzegania ISO 9001 jako kluczowego znormalizowanego systemu zarządzania przez przedsiębiorców oraz dwóch ważnych i już bardziej szczegółowych – lecz luźno związanych z tematem cyklu - problemów:

- identyfikacji przesłanek wdrażania znormalizowanych systemów zarządzania jakością wg normy 9001, z zwłaszcza oczekiwań przedstawicieli najwyższego kierownictwa odnośnie korzyści wynikających z implementacji i certyfikacji wymagań tej normy;
- oraz przyczyn (motywów) dobrowolnej rezygnacji z certyfikacji oraz długoterminowych skutków tej decyzji - z zawężeniem przedmiotowym do grupy małych i średnich przedsiębiorstw.

Sformułowane wnioski oparte są na wynikach pochodzących głównie z badań ankietowych, a także z pogłębionych wywiadów i studiów przypadku, przeprowadzonych w 22 polskich firmach, funkcjonujących w ramach jednej grupy zakupowej, a sam proces badawczy prowadzony był etapowo w roku 2009, 2012 i 2016, czyli publikacja została wydana cztery lata po zakończeniu badań.

Praca wnosi pewne wartości poznawcze i poszerza wiedzę na temat wpływu znormalizowanych systemów zarządzania na funkcjonowanie przedsiębiorstw, a pewne elementy nowości poznawczej dotyczą wstępnego rozpoznania problemu dobrowolnej rezygnacji z certyfikacji systemu ISO 9001. Jednak - co jest istotne przy ocenie tej pracy - możliwości uogólniania wyników tych badań z wykorzystaniem metod statystyki indukcyjnej były tu niewielkie lub żadne ze względu na niezapewnienie wymogów właściwych dla badań reprezentacyjnych (losowości, doboru do badań organizacji różnej wielkości i typów itp.). Oczywiście należy docenić fakt, że jest to jedno z nielicznych tego typu badań w Polsce (poza badaniami w ośrodku krakowskim), dotyczących zjawiska dobrowolnego zrzekania się certyfikacji systemu znormalizowanego.

Dwie kolejne publikacje współautorskie wydane w 2020 roku: **"Management systems and improving supply chain processes: Perspectives of focal companies and logistics service providers"** (współautorzy: P. Madzik - 15% i R. Sroufe - 10% udziału) i **"Standardized management systems and risk management in the supply chain"** (współautor: P. Madzik - 20% udziału), prezentują wyniki badań wpływu implementacji znormalizowanych systemów zarządzania na doskonalenie procesów zarządzania łańcuchami dostaw z perspektywy ogniw, pełniących różne w nich funkcje, a mianowicie z perspektywy firm produkcyjnych - pełniących funkcje koordynujące w łańcuchach dostaw, czyli jednostek centralnych tych łańcuchów (*focal companies*) jako liderów i budowniczych tych łańcuchów oraz z perspektywy operatorów logistycznych - pełniących funkcje pomocnicze w tych łańcuchach.

Lektura tych publikacji nasuwa dwie następujące uwagi:

- **po pierwsze** - podobnie jak pierwsza publikacja, prace te nie nawiązują wprost do wspólnego tytułu cyklu, tworzącego osiągnięcie naukowe i akcentującego problem równoważenia zarządzania łańcuchami dostaw. Jednak można się zgodzić z dr Zimonem i jego zasadniczą konkluzją z tych badań, że jeżeli znormalizowane systemy zarządzania w „znaczący sposób” wspierają szereg procesów związanych z zarządzaniem łańcuchem dostaw poprzez ograniczanie ryzyka, niezgodności (aspekt jakościowy) i większą dbałość o kwestie środowiskowe - to także mogą wpływać na zrównoważone zarządzanie łańcuchami dostaw, co jest przedmiotem badań w kolejnych pracach tego cyklu;
- **po drugie** - jak widać, publikacje te są kontynuacją badań zaprezentowanych w monografii Habilitanta z 2017 roku „Znormalizowane systemy zarządzanie a funkcjonowanie łańcuchów dostaw”, a zwłaszcza badań prezentowanych w rozdziale czwartym – w podrozdziale 4.1. (perspektywa ogniw pomocniczych) i 4.2. (perspektywa ogniw koordynujących). Tym razem procesem badawczym współautorzy publikacji objęli 79 polskich organizacji, w tym 35 przedsiębiorstw produkcyjnych, pełniących funkcje koordynujące w łańcuchach dostaw oraz 44 operatorów logistycznych, pełniących funkcje pomocnicze, z wykorzystaniem badań ankietowych, którymi objęto przedstawicieli naczelnego kierownictwa tych jednostek. Uzyskane wyniki są interesująco poznawczo i częściowo wypełniają lukę w tym obszarze badań nad relacjami między znormalizowanymi systemami

zarządzania a łańcuchami dostaw przy istotnych ograniczeniach – z czego jak się wydaje Habilitant zdaje sobie sprawę - we wnioskowaniu czy uogólnianiu uzyskanych wyników, bowiem nie pozwala na to niska reprezentatywność badań ankietowych, zarówno w sensie sposobu doboru i wielkości próby czy reprezentatywności przestrzennej (tylko polskie firmy).

Poruszony w drugim artykule problem wpływu znormalizowanych systemów zarządzania na zarządzanie ryzykiem w łańcuchu dostaw jest interesujący i rzadko poruszany w literaturze, czyli ma wyraźne cechy nowości, na co też wskazuje rzetelnie dokonany przez dr Zimona *literature review*. Pracą tę można też traktować jako zapowiedź szerszych badań w tym zakresie z ogólniejszym podejściem do tego zagadnienia.

Trzy kolejne publikacje z 2018 roku "***Proposal of a Concept for Improving the Sustainable Management of Supply Chains in the Textile Industry***" (współautor: P. Domingues - 20% udziału), z 2019 roku "***Impact of Implementing ISO 14001 Standard Requirements for Sustainable Supply Chain Management in the Textile Industry***" (współautor: P. Madzik 20% udziału) oraz z 2020 roku "***The influence of ISO 9001 & ISO 14001 on sustainable supply chain management in the textile industry***" (współautorzy: P. Madzik P. - 15% i R.Sroufe 10% udziału), dotyczą już bezpośrednio zapowiedzianego we wspólnym tytule cyklu zagadnienia zrównoważonego zarządzania łańcuchami dostaw na przykładzie branży tekstylnej. Warto zauważyć, że prace te zostały wydane w czasopiśmie o obiegu międzynarodowym z IF - „*FIBRES & TEXTILES in Eastern Europe*” (IF: 0,677) i „*Sustainability*” (IF: 2,592).

Wybór przez dr Zimona tej branży nie był przypadkowy, bowiem o ile jest wiele badań i pozycji literatury poruszających kwestię wpływu znormalizowanych wg ISO 9001 i 14 001 na zrównoważone zarządzanie łańcuchem dostaw, o tyle według dokonanych przez Habilitanta przeglądów literatury, brakuje prac dotyczących branżowego ujęcia tego wpływu, co dotyczy też przemysłu tekstylnego. Skala nowości naukowej jest tu zatem umiarkowana ale godna uznania w sensie implementacyjnym.

Zwraca też uwagę, że przemysłany podział badań na wstępne czy pilotażowe, prezentowane w artykule z 2019 roku i badania właściwe przedstawiono w artykule z 2020 roku, także z niewielkim wprawdzie udziałem – poza prof. Madzikiem – prof. Sroufe. Badaniem tym objęto 105 organizacji z branży tekstylnej, które wdrożyły standard ISO 9001 lub ISO 14001 bądź oba systemy i prowadzą działalność na terenie Polski, Słowacji oraz Czech. Nadało to tym badaniom ciekawy aspekt komparatystyczny z właściwym wykorzystaniem metod statystyki opisowej, w tym analizy korelacyjnej i analizy czynnikowej.

Należy zwrócić uwagę, że artykuł z 2018 roku ma w dużym stopniu charakter instruktażowy, bo zawiera wytyczne ułatwiające wdrożenie koncepcji zrównoważonego zarządzania łańcuchem dostaw w przemyśle tekstylnym ale zapowiada także, że w kolejnych pracach Habilitanta podjęte zostaną próby tworzenia modeli o większej ogólności czy uniwersalności.

Dwie następne publikacje ***“Impact of implementation of ISO 22000 on food safety throughout the supply chain: Insights from Poland, Slovakia & Portugal”*** (współautor: P. Domingues - 20% udziału) oraz ***“Development of key processes along the supply chain by implementing the ISO 22000 standard”*** (współautorzy: P. Madzik -15% i P. Domingues - 10% udziału), zostały wydane w 2020 roku i dotyczą badanie wpływu systemu zarządzania bezpieczeństwem żywności wg norm ISO 22000 na ograniczenie marnotrawstwa żywności w łańcuchu dostaw. Należy zauważyć, że ta druga publikacja została wydana w czasopiśmie z IF („Sustainability”).

Wśród pytań badawczych o wpływ implementacji wymagań normy ISO 22000 na skuteczność realizacji procesów logistycznych i ograniczanie marnotrawstwa żywności w łańcuchu dostaw, najważniejszy w uzyskanych wynikach wydaje się aspekt zróżnicowania odpowiedzi ze względu na obszar prowadzonej działalności gospodarczej – w Europie Środkowej i Wschodniej na przykładzie przedsiębiorstw polskich i słowackich oraz w Europa Zachodniej na przykładzie przedsiębiorstwa portugalskich. Niestety, szeroko nakreślony zamiar badawczy przeprowadzenia badań ankietowych, obejmujących prawie tysiąc organizacji, które wdrożyły normę ISO 22000, w tym wszystkie organizacje w Portugalii (333) i prawie połowa (300) losowo wybranych organizacji z Polski i Słowacji, w których funkcjonuje system zarządzania bezpieczeństwem żywności wg norm ISO 22 000, nie urzeczywistnił się na wskutek niskiej zwrotności ankiet prawidłowo wypełnionych (niewiele ponad 80 ankiet). Obniżyło to w poważnym stopniu reprezentatywność tych badań i możliwości uogólniania uzyskanych wyników. Zatem wyniki te mogą mieć znaczenie wyłącznie pilotażowe, wypełniając tylko w niewielkim stopniu zidentyfikowaną lukę badawczą.

Dwie ostatnie publikacje, tworzące cykl prac zgłoszonych przez dr Zimona jako największe osiągnięcie naukowe po doktoracie, to artykuł opublikowany w 2019 roku w „Sustainability” - ***“Implementing Sustainable Supply Chain Management: Reactive, Cooperative & Dynamic Models*** (współautorzy: J. Tyan - 20% i R. Sroufe - 10% udziału autorskiego) oraz praca opublikowana w 2020 roku - ***“Drivers of sustainable supply chain management: practices to alignment with UN sustainable development goals”*** (ci sami współautorzy).

Obie prace dotyczą problemu mocno eksponowanego we wspólnym tytule cyklu, a mianowicie propozycji modeli wspierających zrównoważone zarządzanie łańcuchem dostaw, choć w pierwszym artykule to modelowanie jest mocniej zaznaczone, a zapowiedź takiego ukierunkowania badań można odnaleźć także w „nurcie tekstylnym” tego cyklu (praca z 2018 roku ***“Proposal of a Concept for Improving the Sustainable Management of Supply Chains in the Textile Industry”***). Mimo, że teorio-poznawcze znaczenie tych prac jest stosunkowo niewielkie, to należy docenić ich znaczenie implementacyjne dla organizacji poszukujących konkretnych sposobów i ram modelowych urzeczywistniania nowego paradygmatu rozwoju w łańcuchach dostaw, które w tych pracach współautorzy określają ogólnymi modelami wdrażania zrównoważonego zarządzania w łańcuchach dostaw o różnym stopniu skomplikowania.

W pierwszy artykule modele te zostały opracowane na podstawie analizy przedsiębiorstw działających na Tajwanie i na podstawie identyfikacji dobrych praktyk, charakterystycznych funkcjonujących tam łańcuchów dostaw i które - zdaniem współautorów tej pracy - cechuje duża uniwersalność. Jest to z pewnością nadal tylko pilotażowo zweryfikowane przypuszczenie, wymagające poszerzenia kontekstu porównawczego tych badań. Dotyczy to zwłaszcza dwóch modeli o różnym stopniu złożoności – prostszego (reaktywnego) adresowanego do krajów „rozwijających się” i bardziej złożonych modeli kooperacyjnych i dynamicznych – adresowanych do krajów „rozwinętych”. Warto podkreślić, że te propozycje zostały poprzedzone klasyfikacją takich dobrych praktyk, które integrują aspekty ekonomiczne, środowiskowe i społeczne, czyli zgodnie z istotą nowego paradygmatu rozwoju.

Drugi artykuł ma już bardziej charakter informacyjny i mniej koncepcyjny. Zawiera propozycję modelu, zawierającego praktyki stosowane w ramach zrównoważonego zarządzania łańcuchem dostaw i który uwzględnia także wytyczne zawarte w Agendzie 2030, a konkretniej w 17 Celach Zrównoważonego Rozwoju ONZ (17 UN SDGs).

Ocena największego osiągnięcia naukowego dr Dominika Zimona po otrzymaniu stopnia doktora to najważniejszy element tej opinii i należy ją ulokować w pewnym interwale ocen. Wskazane wyżej słabości tego osiągnięcia związane ze stopniem uwzględnienia w dorobku sedna merytorycznego nauk zarządzania i jakości, ale także wymienione wcześniej konkretne wartości dodane do rozwoju tej dyscypliny, zwłaszcza o charakterze implementacyjno-aplikacyjnym i w zdecydowanie w mniejszym stopniu o charakterze teoretycznym, skłaniają do **konkluzji**, że kluczowe kryterium oceny - wniesienia wkładu do dyscypliny nauki zarządzania i jakości - zostało spełnione ale w stopniu tylko wystarczającym. Zgodnie z nową ustawą nie jest konieczne podkreślenie, że jest to wkład „znaczący”, bo wówczas miałbym znaczne wątpliwości przy sformułowaniu takiej konkluzji końcowej

2. Ocena dorobku badawczego i w zakresie organizacji badań - ocena udziału w projektach badawczych i współpracy naukowej z ośrodkami krajowymi i zagranicznymi

Udział w projektach badawczych, działalność ekspercka i współpraca naukowa z ośrodkami krajowymi i zagranicznymi oraz inne aspekty działalności organizacyjnej na rzecz rozwoju i upowszechniania nauki - to kolejne ważne kryterium oceny aktywności badawczej. Ten wymiar pracy naukowej dr Dominika Zimona charakteryzują następujące fakty:

- udział w latach 2016 – 2019 w trzech projektach realizowanych za granicą – w 2016 w Portugalii (finansowanym przez FCT—Portuguese Foundation for the Development of Science and Technology) i dwa w Słowacji. Ich efektem były cztery artykuły, w których dr Zimon występował jako ostatni współautor – dwa spośród nich zostały opublikowane w czasopiśmie indeksowanych : „Sustainability” i „Quality-Access to Success”; niestety, w niepełnym opisie tych projektów ich charakter międzynarodowy nie został wyraźnie zaznaczony;

- kierowanie w latach 2016-2017 krajowym projektem nt. „Wpływ systemów i koncepcji zarządzania jakością i logistyką na doskonalenie przedsiębiorstw i łańcuchów dostaw”- jednak bez podania źródła finansowania i instytucji realizującej (U-707/DS. ??); drugi projekt, którego realizacją kierował Habilitant („Podkarpacki fundusz stypendialny dla doktorantów”) nie ma charakteru naukowego i nie wiadomo kiedy był realizowany; dr Zimon brał też udział w latach 2012-15 w dwóch krajowych projektach nt. „Wpływ systemów zarządzania jakością i logistyką w przedsiębiorstwach i instytucjach publicznych na konkurencyjność i innowacyjność polskiej gospodarki” i „Możliwości poprawy jakości i bezpieczeństwa systemów logistycznych w przedsiębiorstwach” – także bez podania źródła finansowania i instytucji realizującej (U-8581/DS. i U-521/DS. ?);
- widoczną i w pewnym stopniu paradoksalną słabością aktywności badawczej jest przede wszystkim brak zagranicznych staży naukowych, poza jednym krótkookresowym (w 2015 roku) wyjazdem do Technicznego Uniwersytetu w Koszycach, dlatego paradoksalną, ponieważ - jak wynika to z autoreferatu - dr Zimon ma dość silnie rozwiniętą współpracę międzynarodową, która być może prowadzona była tylko „zdalnie” lub poprzez nawiązanie współpracy podczas konferencji międzynarodowych m.in.
 - ze wspomnianym Uniwersytetem w obszarze znormalizowanych systemów zaradzania;
 - od 2016 roku z Wydziałem Inżynierii Uniwersytetu w Kragujevacu w Serbii;
 - od 2018 roku Narodowym Technicznym Uniwersytetem w Tarnopolu;
 - jednak szerszy wymiar współpracy naukowej w ponad krajowej skali miał miejsce dopiero w ostatnich latach, kiedy to dr Zimon nawiązał współpracę indywidualną z badaczami z dwóch uniwersytetów amerykańskich (Duquesne University, Pittsburgh, Pennsylvania i East Carolina University, Greenville, North Carolina), z Portugalii (University of Minho, Campus of Gualtar, Braga), z Tajwanu (National Chengchi University, Taipei) i Słowacji (Katolicka Univerzita w Ruzomberoku). Celem tej współpracy było przeprowadzenie badań w przedsiębiorstwach współtworzących łańcuchy dostaw w kilku krajach europejskich oraz na Tajwanie. Efekty tej współpracy stworzyły także cykl 10 artykułów składających się na główne osiągnięcie naukowe po doktoracie. I tu pojawia się ponownie pewien charakterystyczny rys w sposobie przedstawiania przez dr Zimona swojego dorobku, a mianowicie „przerysowywanie” faktycznych osiągnięć, np. kiedy to Habilitant w autoreferacie pisze (s. 7), że dla realizacji założeń tego cyklu „powołałem zespoły badawcze reprezentujące” te wyżej wymienione uczelnie zagraniczne – gdy tymczasem, tak należy sadzić, Habilitant po prostu zaprosił do współautorstwa poszczególnych artykułów „pojedynczych” badaczy (łącznie pięciu) z tych pięciu uczelni, których udział w opracowaniu tych artykułów wahał się od 10 do 20% (!);

- udział w pracach dwóch towarzystw naukowych o zasięgu międzynarodowym: *International Association for Quality and Quality of Life Research* oraz *UIKTEN - Association for Information Communication Technology Education and Science*;
- zasługujący na uznanie udział w pracach rad naukowych ośmiu zagranicznych czasopism o zasięgu międzynarodowym, w tym m.in. „*TQM Journal*”, „*International Journal for Quality Research*”, „*Quality - Access to Success*” . czy „*Journal of Sustainable Development of Transport and Logistics*”; Habilitant jest również redaktorem gościnnym specjalnych wydań czasopism z IF: „*Sustainability*” oraz „*Energies*”;
- wykonanie przez dr Zimona ponad 100 recenzji, zwłaszcza, co należy podkreślić, dla czasopism o obiegu międzynarodowym, poświęconych problematyce zarządzania jakością, takich jak np. „*TQM Journal*”, „*Quality Management and Business Excellence*” czy „*International Journal of Quality and Reliability Management*”.

Jak widać, w dokumentacji dorobku dr Dominika Zimona prawie wszystkie typowe dla tego etapu rozwoju naukowego aktywności badawcze i na rzecz organizacji nauki mają swoją reprezentację. Słabszą stroną tego rozwoju jest przede wszystkim: brak zagranicznych staży naukowych, rekompensowany w ostatnich latach w dużym stopniu „zdalną” współpracą z wieloma uniwersytetami zagranicznymi oraz realizacją wspólnych projektów badawczych, głównie o charakterze publikacyjnym. W **konkluzji** należy stwierdzić, że w dokumentacji wniosku można znaleźć dostateczne podstawy dla **pozytywnej oceny** tego aspektu działalności Habilitanta.

3. Ocena dorobku dydaktycznego - skala upowszechniania wyników badań na konferencjach i przenoszenia ich do dydaktyki

Zakres upowszechniania wyników badań na **konferencjach naukowych** to ważny aspekt oceny aktywności pracownika nauki. Po doktoracie dr Dominik Zimon uczestniczył w 24 konferencjach, w tym w 15 konferencjach o wymiarze międzynarodowym – z czego połowa z nich miała lokalizacją krajową, a pozostałe to konferencje zagraniczne, organizowane głównie w Czechach, na Słowacji i w Serbii. Mniej okazało się prezentuje się aktywność w prezentowaniu wyników badań na konferencjach – było ich łącznie tylko siedem, w tym dwa referaty i jeden poster na konferencjach zagranicznych. Referaty te były przygotowywane wyłącznie we współautorstwie. Tematyka większości referatów Habilitanta dotyczyła wybranych zagadnień zarządzania jakością w ujęciu znormalizowanym i z pogranicza tych zagadnień z logistyką. Ponadto w latach 2014-2020 dr Zimon uczestniczył w pracach komitetów organizacyjnych 11 konferencjach krajowych, w tym w 6 międzynarodowych z lokalizacją zagraniczną.

Poza udziałem w konferencjach, o skali upowszechniania wyników badań prowadzonych przez Habilitanta świadczy też zakres przenoszenia tych wyników do dydaktyki. Dr Dominik Zimon w okresie kilkunastu lat pracy (od 2006 roku) w roli nauczyciela akademickiego, zgromadził doświadczenia dydaktyczne, prowadząc na

Wydziale Zarządzania Politechniki Rzeszowskiej zajęcia dydaktyczne (wykłady, ćwiczenia i laboratoria) z kilkunastu przedmiotów. Obecnie prowadzi zajęcia z zarządzania jakością, normalizacji i systemu zarządzania jakością w logistyce, metod i technik zarządzania jakością oraz zarządzanie jakością w instytucjach związanych z bezpieczeństwem. Jak widać, przedmioty te bardzo ściśle pokrywają się z głównymi kompetencjami naukowymi dr Zimona.

W okresie zbierania doświadczeń dydaktycznych w pracy uniwersyteckiej na stanowisku adiunkta Habilitant był **promotorem** 170 prac dyplomowych, tematycznie związanych głównie z problematyką zarządzania jakością w logistyce. Ponadto w latach 2014-2015 dr Zimon uczestniczył w pracach komitetów organizacyjnych i był współorganizatorem oraz członkiem komitetu naukowego ogólnopolskich i cyklicznych konferencji organizowanych dla studentów pn. „Logistyka Oczami Studentów”.

Habilitant jest też współautorem - wydanych w latach 2018 i 2019 - dwóch podręczników pt. „Wybrane metody zarządzania logistycznego” oraz „Inżynierskie metody i narzędzia doskonalenia procesów logistycznych w przedsiębiorstwach”, wykorzystywanych na kierunku logistyka oraz zarządzanie. Ponadto monografia autorstwa Habilitanta pt. „Zarządzanie jakością w logistyce” - wg informacji podanych we wniosku – jest wykorzystywana w procesie dydaktycznym (w wykazie literatury podstawowej lub uzupełniającej) nie tylko na Politechnice Rzeszowskiej ale także w kilku innych uczelniach wyższych.

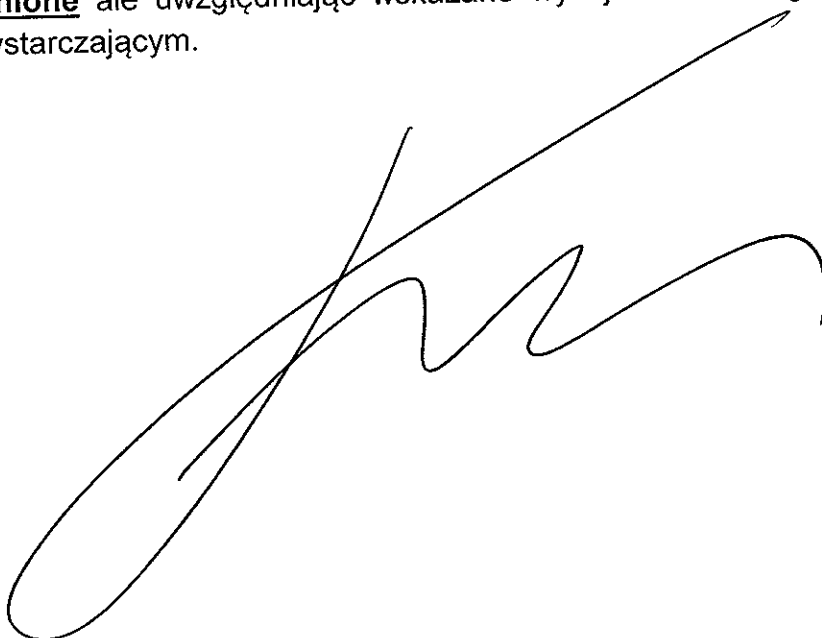
Należy też pokreślić dużą aktywność dr Zimona na rzecz rozwoju Politechniki Rzeszowskiej (PRz), a zwłaszcza Jego udział w komisjach zajmujących się jakością kształcenia - Uczelnianej i Wydziałowej Komisji ds. Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia (od 2013 roku), a w latach 2013-2014 dr Zimon pełnił także funkcję pełnomocnika dziekana ds. tego systemu. Od 2020 roku jest członkiem Rady Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości na Wydziale Zarządzania PRz.

Habilitant nie uczestniczył dotąd w przewodzie doktorskim w roli **promotora pomocniczego**, ponieważ Wydział Zarządzania Politechnice Rzeszowskiej nie ma jeszcze uprawnień do takich postępowań. Jest to wyjaśnienie w dużym stopniu uzasadnione, ponieważ powoływanie na promotora pomocniczego poza macierzystą uczelnią jest, niestety, w polskim szkolnictwie wyższym praktyką nadal niezmiernie rzadką.

Podane powyżej fakty są podstawą do **konkluzji**, że zakres upowszechniania i popularyzowania wyników badań dr Zimona na konferencjach i przenoszenia ich do dydaktyki daje dostateczną podstawę do **oceny pozytywnej** – ocena ta odnosi się przede wszystkim do aktywności Habilitanta w obszarze dydaktyki oraz działalności organizacyjnej na rzecz uczelni i w zdecydowanie mniejszym stopniu w odniesieniu do skali upowszechniania przez dr Zimona swoich wyników badań na konferencjach naukowych. Brak też jeszcze udziału Habilitanta w przewodzie doktorskim w roli promotora pomocniczego.

Konkluzja końcowa

Na podstawie powyższych szczegółowych opinii, a zwłaszcza dokonanego bilansu mocnych, jak i słabych stron dorobku Habilitanta stwierdzam, że podstawowe kryterium przy uzyskiwaniu stopnia doktora habilitowanego, wniesienie wkładu w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości zostało przez dr Dominika Zimona spełnione ale uwzględniając wskazane wyżej słabości tego dorobku, tylko w stopniu wystarczającym.

A large, stylized handwritten signature in black ink, consisting of several sweeping, interconnected strokes.